

Dimineți sub zăpadă

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- E tot mai frig și cerul se-ncovoaie
Sub plumbul norilor plini de omăt
Și soarele privește îndărăt
Nostalgic după zilele cu ploaie

Când lenevea ascuns sub o umbrelă
Ori se plimba desculț pe curcubeu
Și-l pieptăna un tânăr alizeu
Pictându-i fața caldă,-n acuarelă.

Mai pun un lemn să joace focu-n sobă,
Să uit de iarna lungă și de ger,
Și dacă uneori mă simt stingher
Caut povești fierbinți ascunse-n tolă.

- Și-ascute iarna tot mai des pumnalul,
Ninsoarea se dezlănțuie din cer,
Nu-s blănuri îndeajuns și-atâta ger
Străbate pân' la noi... Începe balul

Năstrușnicilor fulgi purtați pe gene,
Topiți pe buze roșii sau pe sâni,
Păcatul asta poți să-l mai amâni
Și noaptea poți s-o lași să treac-alene

Peste-amândoi, să împărțim doar vina
Că suntem împreună înc-un ceas
Pe umerii aceluiași Atlas
Ce sprijină Pământul și lumina.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif